

Задмішовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

№ 23 (297) | Вівторок, 10 жовтня 1950 р. | Ціна 20 коп.

РОЗГОРНУТИ ПІДГОТОВКУ ДО ВИБОРІВ У МІСЦЕВІ РАДИ

В обстановці могутнього політичного і трудового піднесення, яким охоплені маси трудящих, починається підготовка до виборів у місцеві Ради. Кожен день приносить звістки про все нові виробничі досягнення, про нові трудові подвиги. Робітники, колгоспне селянство та інтелігенція хочуть гідно зустріти 33-і роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції, вони борються за дострокове виконання плану завершального року післявоєнної сталінської п'ятирічки.

З кожним роком підносяться матеріальний добробут радянського народу. Партия, уряд і товариш Сталін постійно дбають про те, щоб зробити життя трудящих нашої країни ще кращим, щасливішим. Свідченням цього є опубліковані недавно постанови Радянського уряду про будівництво Куйбишевської і Сталінградської гідроелектростанцій на Волзі, Головного Туркменського канала, Каховської гідроелектростанції на Дніпрі, Південно-Українського і Північно-Кримського каналів. Радянський народ відповідає на піклування партії і уряду новими успіхами в усіх галузях економіки і культури.

Виборча кампанія, яка починається в умовах всенародного піднесення, буде сприяти ще більшій політичній і трудовій активності трудящих. Ця важлива політична кампанія вимагає від партійних і комсомольських організацій найбільшого розгортання організаційної і агітаційно-пропагандистської роботи.

Партійна, комсомольська і профспілкова організації нашого університету мають великий досвід агітаційно-масової роботи серед населення, здобутий у минулі виборчі кампанії. Багаточисельний колектив агіаторів університету непогано працював під час виборчої кампанії по виборах до Верховної Ради СРСР. Агіатори роз'яснювали виборцям Положення про вибори, розповідали про

Немає сумніву, що агіатори університету, переймаючи довіру роботи кращих агіаторів, з частю справляться з тими відповідальними завданнями, які перед ними поставлені у звязку з майбутніми виборами до місцевих Рад депутатів трудящих.

Наші вчені — будовам комунізму

Днями відбулася поширення нарада деканів факультетів та керівників кафедр, на якій обговорювалися питання про участь наукових працівників університету в реалізації історичної постанови Ради Міністрів СРСР про будівництво Каховського гідроузла.

У своїй вступній промові проректор по науковій роботі доцент Е. Т. Мальований поставив перед вченими університету конкретні завдання та закликав включитися в активну роботу по наданню допомоги будівництву.

На нараді виступили професори та доценти геологічного, географічного, біологічного, хімічного, фізико-математичного та економічного факультетів. Вони назвали багато наукових тем, безпосередньо пов'язаних з завданнями будівництва, і зобов'язалися розпочати роботу над ними.

Розглянувшись практичні питання участі вчених університету в будовах комунізму, нарада прийняла рішення включитися в загальний план робіт Академії наук УРСР з тим, щоб швидше приступити до виконання відповідних завдань.

V звітно-виборна комсомольська конференція університету

30 вересня і 1 жовтня у великому актовому залі проходила V звітно-виборна комсомольська конференція університету. Конференція підведе підсумки роботи комсомольської організації за минулій навчальний рік. Зі звітною доповідю виступив секретар комітету ЛКСМУ тов. Збандут.

У звітній доповіді було дано глибокий аналіз роботи комсомольської організації за 1949-50 навчальний рік, були викриті недоліки, які мали місце в роботі комітету ЛКСМУ, фахультетських бюро і комсомольської організації університету в цілому.

Доповідач відзначив, що в минулому навчальному році комсомольці університету досягли значних успіхів у роботі. Зміцніла трудова дисципліна, поліпшилася культурно-масова робота і т. п. Але комсомольську організацію не може задовільнити досягнуте, бо поряд з успіхами було допущено ще ряд недоліків в роботі. Аналізуючи ці недоліки, виявлюючи ті причини, які їх викликали, тов. Збандут закликав комсомольців у найкоротший строк домогтися нового піднесення в роботі комсомольської організації університету, домогтися ліквідації виявлених хиб.

Доповідь секретаря комітету ЛКСМУ була в достатній мірі повною, у ній було багато критики і самокритики. Але доповідач не міг викрити всі недоліки в роботі комсомольської організації. Його доказали в своїх виступах делегати конференції.

В своему виступі тов. Салаван (філологічний факультет) говорила про те, що не завжди правильно у нас реагують на критику, не завжди слід критикувати заходи для інституції ліквідації виявлених недоліків. Протягом трьох років говорили на тегерішньому IV курсі філологічного факультету про погану поведінку і відставання у навчанні студентки Татарчевської, але не зуміли вплинути на неї. Далі т. Салаван зупинилася на окремих недоліках в роботі комсомольської організації. До недоліків вона віднесла замкненість груп, відсутність обміну досвідом роботи між комсомольськими групами та активістами. Бюро філологічного факультету не зуміло організувати такого обміну досвідом, недостатньо керувало роботою комсогрів. На засіданнях бюро не було критики і самокритики. Мало працював з активом комітету ЛКСМУ.

Про недостатнє керівництво комсомольським активом з боку комітету ЛКСМУ говорив також у своєму виступі тов. Чередниченко (юридичний факультет). Члени комітету ма-

ло бували на факультетах і в групах, а тому не могли мати точного уявлення про роботу організації. В порядку самокритики тов. Чередниченко сказав про те, що сам він як член комітету ЛКСМУ недостатньо звів роботу академічних секторів окремих факультетів, в результаті чого часто давав вказівки, які носяли абстрактний характер. Незадовільно працювали члени комітету ЛКСМУ т. Гернега і Багінська, які відповідали за оргсектор. Відсутність единого календарного плану роботи комсомольської організації призводила часто до перевантаження окремих днів багатьма міропрограмами. Засідання комітету ЛКСМУ через недостатньо підготовку окремих питань, що виносились на розгляд, часто були дуже тривалими і багатосякими. Не було систематичного контролю за виконанням прийнятих рішень, а тому вони не завжди виконувались.

Студентка хімічного факультету тов. Бахтальовська піддала різкі критиці роботу сектора преси і відповідальною за цю дільніку від комітету ЛКСМУ тов. Співака Б. Народивши відповідальні роботи з кожним комсомольцем, багато комсогрів ще не знають, як таку роботу організовувати. Уважне вивчення кожного комсомольця, вмілі і правильний розподіл комсомольських дочірень з обов'язковим контролем їх виконання — ось про що, насамперед, повинні пам'ятати комсогрії.

Досвідом роботи поділилися в своїх виступах товарищи Шапіро (юридичний факультет), Данильчук (біологічний факультет), Алеманова (філологічний факультет).

В центрі уваги конференції були питання академічної та ідейно-виховної роботи. В своїх виступах делегати найбільш гостро критикували роботу академічного і агітаційно-пропагандистського секторів та відповідальних за цю роботу членів комітету ЛКСМУ т. Чередниченка, Лобзіну і Співака Б. Принципової критиці була піддана і робота інших членів комітету ЛКСМУ та його секретарів т. Збандута і Луценка.

Комсомольська конференція пройшла на високому ідейно-політичному рівні при значній активності делегатів. В дебатах по доповіді виступили 36 чол.

Активну участь в роботі конференції взяли секретар ОК ЛКСМУ тов. Федоров, секретар Воднотранспортного РК ЛКСМУ тов. Михайлов, секретар партбюро університету доцент Несторенко, зав. кафедрою марксизму-ленінізму доцент Ефремов.

Комсомольська конференція визначала роботу комітету ЛКСМУ задовільною. Делегати конференції обрали новий склад комітету ЛКСМУ, куди увійшли т. Збандут, Бігун, Портна, Дедухова, Кокорина, Яценко, Лось, Лобзіна, Матковська, Мальковський, Одіонов, Осадча, Паладієнко, Рябова, Скрипніченко. Секретарем комітету ЛКСМУ обрано тов. Збандута.

У комсомольська конференція університету прийняла розгорнуте рішення, скероване на дальніше піднесення роботи в світлі рішень ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У з ідеологічних питань, чергового пленуму ЦК КП(б)У, XI з'їзду та IV пленуму ЦК ВЛКСМ.

По Жиї Зероштету

ЗУСТРІЧ З НАРОДНОЮ АРТИСТКОЮ Л. В. МАЦІЄВСЬКОЮ

Л. В. МАЦІЄВСЬКОЮ

Нешодувно у червоному кутку студента хімічного факультету по вул. Пастера, 29 відбувся комсомольсько-молодіжний четвер. До студента прийшла в гости народна артистка УРСР Л. В. Мацієвська.

Студенти з великим інтересом вислухали розповідь Л. В. Мацієвської про свою роботу. Народна артистка розказала про те, яке враження спровокував на неї театр, коли вона вперше відвідала один із спектаклів Кропивницького. З цього часу вона вирішила стати артисткою. Незабаром це бажання Л. В. Мацієвська здійснило.

Артистка познайомила студентів зі своєю роботою над образами, які їй доводилося створювати в різних виставах, здійснених одеським театром ім. Жовтневої революції, розповіла про те, як вона докладала багато енергії, сили і вміння, щоб створювані нею образи були найбільш реальними, поділилася враженнями від своєї останньої роботи над створенням образу секретаря сільради в п'єсі О. Корнійчука «Калиновий гай».

На закінчення цієї зустрічі Л. В. Мацієвська прочитала кілька гумористичних творів радянських письменників.

С. ІГНАТЕНКО.

Обговорення книги про працю педагога

На філологічному факультеті відбулася конференція читачів по книзі Вігдорової «Мій клас». У конференції взяли участь студенти IV і V курсів.

Специфіка цієї конференції була в тому, що на обговорення виносились важливі питання педагогіки, питання нашої майбутньої роботи.

Студентка IV курсу т. Салаван прочитала доповідь на тему «Виховання учнівського колективу, дружби і товарищування». Доповідачка, використавши для своєї доповіді статті А. С. Макаренка, докладно висвітлила основні положення радянської педагогіки про виховання дитячого колективу.

Доповідь виклакала жваву дискусію. Зав'язалися суперечки навколо питання про покарання як засіб виховання. Більшість присутніх висловилися за те, що педагог має право на вираження в присутності учнів почуття гніву і обиді з приводу їх вчинків, але при цьому він повинен завжди пам'ятати про повагу до учнів, про вразливу душу.

Виступаючи говорили про педагогічний такт, про чуйне ставлення до людини, про любов до дітей, без чого немислимий труд педагога. Особливо цікавими були виступи т. Дігтаря і Каганової.

Н. СОКОЛОВА,
Т. САВІЛОВА.

НА ДОПОМОГУ ПЕРШОКУРСНИКАМ

Як працювати над творами класиків марксизму-ленінізму^{*)}

(Закінчення. Початок див. у № 22)

Отже, братися за конспектування можна лише після того, коли текст твору старанно продуманий, і ні в якому випадку не можна конспектувати при першому ж читанні. Так зробив один із студентів першого курсу в минулому році, вирішивши надолужити проганий місяць регулярної роботи двома тижнями безсонними ночами. Він поклав перед собою «Маніфест комуністичної партії» і зошит і почав відразу ж записувати зміст тільки що прочитаного абзацу, але не знаючи, про що буде йти мова далі, і тому будучи не в силі відрізняти головне від другорядного, він почав переписувати все. Потім, злякавшись такого дослівного копіювання, він почав штучно змінювати окремі фрази і зовсім запутався. Конспект у цього вийшов великий, а розібратися в ньому дуже важко. Внаслідок поспішності він втратив даремно багато цінного часу, а змісту книги не засвоїв.

Бували і такі прикри, звичайно поодинокі, випадки, коли окрім товариші намагались користуватися чужими конспектами. Це шлих невірний, помилковий і дуже шкідливий, бо він порушує основну мету—переробити в своїй свідомості зміст книжки і навчитися робити власні висновки.

Деякі товариши захоплюються зовнішньою стороною справи, забувають, що конспект не є синонімом, а одним з найбільш дійсних засобів закріплення в нашій пам'яті основного змісту прочитаного. В такому конспекті ви побачите і рисунки, і вінкетки, і зографілені сторінки за особливими правилами, а головного нема. Такий конспект не з'являється творчим результатом глибокого продумування прочитаного, він не допомагає орієнтуватися в плані книги, не нагадує її змісту. Таке механічне переписування без розуміння смислу матеріалу веде до зубрячків—рішуче засудженого огідного методу старої школи. Володимир Ілліч Ленін писав: «Нам не треба зубрячки, але нам треба розвинуті і удосконалити пам'ять кожного, хто вчиться, знанням основних фактів...»

Нікого загального, прийнятого для всіх рецепта по складанню конспекту не можна дати, та є не потрібно. Така спроба може лише скувати ініціативу, перешкодити використати вже наявний досвід і на його основі виробити свою власну систему занять, тобто навчитися працювати над собою. Тут багато буде залежати і від характеру читаного матеріалу і від індивідуальних прийомів роботи кожного. Кожен, хто працює над книгою, робить конспект по-своєму, віддаючи перевагу тим частинам книги, які йому здаються найбільш важливими, цікавими. Таким чином, конспект—справа індивідуальна. В залежності від своїх особистих здібностей, знань в даній галузі, загальні підготовки кожен виробляє найбільш зручну для цього форму конспектування матеріалу. Ми лише висловимо декілька загальних положень, якими слід керуватися при конспектуванні.

Існує два типи конспектів: текстуальний і вільний. Текстуальний конспект складається із послідовних виписок з книги, яка вивчається. Беруться самі істотні місця—теорія, факти і спускається все другорядне—вступні думки, ілюструючі основну думку, докази, приклади, що наводяться автором для підсилення головної думки.

Вільний конспект складається із записів читача, коли він своїм словами викладає найбільш істотні місця книги. Цей тип конспекту вести складніше, але зате він розвиває здатність до самостійного викладу

^{*)} Скорочений текст бесіди із студентами I курсу фізико-математичного і хімічного факультетів, проведеною 23 вересня ц. р.

думки. Конспектувати рекомендується, не заглядаючи в прочитаний уривок. Якщо при читанні все було зрозумілим, то записати прочитане своїми словами—цілком посильне завдання. Не треба непокoїтися, якщо на перших порах буде виходити не зовсім вдало. Не погано, якщо в конспект увійдуть дослівно деякі думки автора книги. Якщо ці думки вами засвоєні, то зовсім не обов'язково переробляти їх на свій лад. Така штучна переробка не являється проявом самостійності, а лише не-потребною власною вигадкою.

Уміння конспектувати не приходить зразу, воно вироблюється в наполегливій повсякденній роботі.

Найважливіші визначення потрібно переписувати з книги дослівно. Таким наприклад, є ленінське визначення великого значення революційної теорії, дас в роботі «Що робити?»: «без революційної теорії не може бути і революційного руху» або «Роль передового борця може виконати тільки партія, керована передовою теорією». Однак, не потрібно захоплюватися цитатами. Велика кількість цитат сідить про недостатність самостійності того, хто веде конспективний запис. Потрібно також включати до конспекту цінний цифровий матеріал і дати. При конспектуванні головні положення в тексті слід виділяти підкресленням, підзаголовками, жирним шрифтом. Це полегшує користування конспектом, в якому, за визначенням Леніна, «окрім фрази і навіть окрім слова мають незрівнінно більш важливе значення, ніж при грунтному і докладному викладі».

Особливо корисно наводити свої приклади із сучасного життя, історичні порівняння до положень, взятих з книги. Так, при конспектуванні «Маніфесту комуністичної партії» можна навести багато прикладів з нашої дійності, які підтверджують тріумф великого вчення марксизму, пропущеного в цьому геніальному творі понад 100 років тому назад, показати, як нині країни капіталізму задихаються в лещатах нероз'язних протиріч, єдиний вихід з яких—пролетарська революція—єже тоді вказали Маркс і Енгельс. Може статися і так, що власні приклади не завжди будуть зовсім вдалими і все ж вони будуть свідчити про активну розумову працю. А це—саме головне.

Конспективний запис треба вести акуратно, залишати поля для виписування різних поміток, імен, термінів, що вимагають пояснення, а також для подальших доповнень. Слід врахувати, що конспект буде вам потрібний не тільки в процесі роботи над даною книгою, а й значно пізніше.

Надія Костянтинівна Крупська згадує, як багато працював Ленін над своїми виписками з книг. «Записані він потім перечитував не раз, про що свідчать помітки, підкреслення та ін.» (Крупська). Під час конспектування Ленін не вважав, що виписувати треба тільки саме необхідне. У формі цитат він записував головні положення джерела, сильні місця книги, висновки автора і т. д. Законспектувавши фактичний матеріал у формі цитат, Володимир Ілліч часто записував його ще раз в своєму викладі, щоб краще засвоїти. Свої виписки Ленін старанно оформляв, на обкладинці зошита поміщав зміст матеріалів з позначенням сторінок конспекту, що полегшувало орієнтування у великій кількості різних матеріалів. Володимир Ілліч не тільки виписував факти, він їх систематизував, спіставляв з іншими, відводив їм іх історичне місце, роблячи при цьому свої висновки і узагальнення.

Для наочного уявлення про те, як конспектував Володимир Ілліч Ленін, наведемо паралельно виклад одного і того ж матеріалу в роботі товариша Сталіна «Відповідь «Соціал-Демократії» і конспекті Леніна.

Адреса редакції: Одеса, вул. Петра Великого, 2, кімната 17. Телефон 2-62-58.

Друкарня Одеського університету ім. І. І. Мечникова. Одеса, вул. Щепкіна, 12.

Прогресивні зарубіжні письменники в боротьбі за мир

В цьому навчальному році викладачі кафедри зарубіжної літератури опрацювали і почали читати новий спецкурс — «Прогресивні письменники зарубіжних країн—борці за мир і демократію».

Невпинно розвивається і міцні рух прихильників миру в усьому світі. В цих умовах швидко ростуть сили прогресивної літератури, підносяться значимість передових письменників—борців за мир і демократію, підвищується їх вплив на широкі народні маси.

Завдання спецкурсу — ознайомити слухачів з творчістю найголовніших письменників—борців за мир в різних країнах. З цією метою до спецкурсу включається творчість прогресивних письменників багатьох країн: Франції, Німеччини, США, Бразилії, Чілі, Венесуели, Кореї, Китаю, Австралії, Південної Африки, Польщі, Румунії, Чехословаччини, Болгарії та ін. Розгляд творів сучасних прогресивних письменників безсумінно буде сприяти розширенню політичного світогляду студентів, дозволить ознайомити їх з різними сторонами суспільного життя і боротьби, правдиво відображеніми в реалістичних творах цих письменників.

Про безвихідно тяжке становище простих людей в світі долара розказано в новелах Альберта Мальца; в його романі «Глибинне джерело» показана геройчна боротьба американських комуністів за організацію профспілкового руху. Початкові воєнні кар'єри кага корейського народу військового злочинця генерала Мартінера присвячений роман Уївера «Піррова перемога», в якому розповідається про те, як, пустивши в хід кулемети, танки і гази, цей «вояк» розгромив мирну демонстрацію безробітних ветеранів, що прийшли в столицю вимагати обіцяної їм допомоги. Викриті легенди про пресловуту американську демократію присвячені історичні романи Фаста «Дорога свободи» і «Остання границя». Про трагічну судьбу бразильського селянства, позбавленого землі, загнаного в ярмо плантаторів і американських колонізаторів, розказує бразильський письменник-комуніст Жоржі Амаду в романах «Червоні сходи» і «Земля золотих плодів», показуючи страждання бразильських батраків, їх боротьбу і зростання впливу комуністів у масах. Злочинну суть рисової дисциплінації показав у сповідному гніву твор «Стежкою грому» південно-африканського письменника Абрахамса. Правду про американську армію, її фашистську кар'єрніцтво, її загарбницьку агресію цілі розказав Стєфан Гейм у романі «Хрестоносці». Геройчні образи комуністів, бійців, опору у Франції встають у романах Лафіта «Живі борються», «Ми повернемось за пролітка», у віршах Л. Арагона, у фрагментах незакінченої ще ним романів «Людина-комуніст», в новелах Коньо. Заклики до боротьби з фашизмом, яких би жертва боротьба не потребувала, в яких би тяжких умовах вона не велася—складає революційний пафос романів Анни Зегерс «Сонмий хрест» і «Мертві залишаються молодими», в яких по-новому осмислені підпільна боротьба німецьких комуністів з фашизмом.

Геройчна боротьба грецьких патріотів

з фашізмом і зрадницька роль, яку відіграли в цих подіях англійські імперіалісти, відображені в романах австралійського письменника Джемса Олдріджа «Морський орел» і «Справа честі», а його п'єса «49-й штат» і роман «Дипломат» зривають маску з англійської дипломатії, що готується передати Англію під повну владу американських імперіалістів.

Романи китайських письменників

Дін Ліня «Сонце над рікою Сангань» і Чжуо Шу Лі «Зміні у Лізячжуані» відбили трудовий героїзм багатомільйонного китайського народу, який вперше за тисячоліття одержав можливість розпоряджатися своєю судьбою, стати хазіном своєї багатої країни. Геройчу боротьбу народу Кореї оспівали у своїх віршах Бяк Ін Дюн, Кім Сан О, Лі Вон У. У віршах цих корейських поетів виявляється заповітна мрія корейського народу про возз'єднання Північної і Південної Кореї, гнів, ненависть і презирство до всього, що привезли з собою американці—до їх режиму, порядків, звичаїв, і в протилежність цьому глибока подяка радянському народові за допомогу, подану у боротьбі проти японських колонізаторів, за влаштування мирного і щасливого життя в Північній Кореї.

Тема соціалістичної перебудови

життя все більш настільно входить

до літератури Польщі, Чехословаччини, Болгарії. Цій темі присвячені романі польських письменників Пітляковського «Фундамент», Вілчека «Завод стає до ладу», болгарського письменника Крославова «Перевал молоді», чеського письменника Сватоплuka «Без шефа». Ряд творів чеських, болгарських, польських і румунських письменників присвячені розширенню політичного світогляду студента, дозволить ознайомити їх з різними сторонами суспільного життя і боротьби, правдиво відображеніми в реалістичних творах цих письменників.

При розгляді кращих творів, створених письменниками—борцями за мир, легко прослідити плодотворний вплив на багатьох із них радянської літератури, появу в творах таких письменників країн народної демократії як Пуйманова, Ян Дра, Людмил Стоянов, Пітляковський, Тувім та ін. елементів нового—начал соціалістичного реалізму.

Такий зміст нового спецкурсу, за

пропонованого кафедрою зарубіжної

літератури студентам V курсу філологічного факультету і III курсу історичного факультету. На тематику спецкурсу ряд студентів-випускників пишуть дипломні роботи.

Опрацювання спецкурсу за такою

тематикою дасть можливість викладачам кафедри не обмежуватись

роботою з окремими курсами філології і історики, але й широко популяризувати твори письменників—борців за мир і демократію в науково-популярних лекціях в університеті, у підшефних частинах і середніх школах. Цикл лекцій з цієї тематики вже розпочато в підшефній школі № 57.

Доцент Б. ШАЙКЕВИЧ, зав. кафедрою зарубіжної

літератури.

С ПОРТИВНА ХРОНІКА

Ю. ГЕЛЛЕР—УЧАСНИК XVIII ШАХОВОГО ЧЕМПІОНАТУ СРСР

Протягом місяця в Києві проходив шаховий напівфінал, в я